

Sygn. akt II KK 7/23

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie wniosku obrońcy skazanego B.S.

o wyłączenie sędziego

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka od udziału w rozpoznaniu sprawy II KK 7/23.

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy skazanego o zbadanie spełnienia przez SSN Marka Motuka wymogów niezawisłości i bezstronności w trybie art. 29 § 5 ustawy o Sądzie Najwyższym, z uwagi na treść uzasadnienia wniosku, jak i zarzut z punktu 3 kasacji zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w związku z orzekaniem przez sędziego Sądu Okręgowego Warszawa-Praga powołanego w wadliwej procedurze nominacyjnej przez Krajową Radę Sądownictwa ukształtowaną w oparciu o ustawę nowelizacyjną z 2017 r., należało w trybie art. 118 § 1 k.p.k. potraktować jako wniosek o wyłączenie sędziego na podstawie art. 41 § 1 k.p.k.

Tak odczytany wniosek zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z tym przepisem sędzia podlega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Z tego rodzaju sytuacją mamy do czynienia w rozpatrywanej sprawie. W kasacji zakwestionowano prawidłowość ukształtowania sądu odwoławczego z uwagi na orzekanie przez sędziego, powołanego zdaniem skarżącego, w wadliwej procedurze nominacyjnej. Taka sama okoliczność związana z procesem nominacyjnym dotyczy sędziego SN Marka Motuka, który również został powołany na urząd sędziego Sądu Najwyższego na skutek rekomendacji KRS ukształtowanej ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. Tym samym oceniając zarzut kasacyjny sędzia

Marek Motuk orzekałby w układzie procesowym, w którym okoliczność związana z tym zarzutem, również i jego dotyczy. Zatem w odbiorze zewnętrznym mogłoby powstać uzasadnione przekonanie o braku bezstronności tego Sędziego.

Dlatego też akceptując utrwalone w tej kwestii orzecznictwo Sądu Najwyższego (np. postanowienie SN z 16 września 2022 r., III KK 339/22), orzeczono jak powyżej.